

tager i kreditpakken, skal aflevere en redegørelse, der bliver offentliggjort, en gang halvårligt på brancheniveau om, hvor mange penge man låner ud. Og det er ud fra en betragtning om, at man skal ud til offentligheden og fortælle, hvordan man har brugt de penge. Det tror jeg faktisk er en ret god drivende faktor i at sørge for, at man også udviser noget samfundsansvar.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at jeg fuldt ud deler hr. Frank Aaens bekymring over, at der er nogle steder i landet, hvor man er blevet ekstraordinært, meget hårdt ramt, fordi der er nogle store virksomheder, der har drejet nøglen om; de kan ikke konkurrere i Danmark, fordi det bedre kan betale sig for dem at etablere virksomhed et andet sted; transportomkostningerne og CO₂-regnskabet er for negativt. Men jeg har altså også den opfattelse, at det klogeste, vi kan gøre, er at sørge for, at de arbejdspladser, der bliver skabt, er nogle, der er på lang sigt og ikke kun er kortsigtede initiativer. Vi skal gøre noget, der sikrer, at der også er arbejdspladser dér om 30 og 40 år, og derfor er det lange, seje træk, der skal gennemføres.

Kl. 13:37

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen.

Næste spørger er fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 151

Mette Frederiksen (S):

Jeg har også med stor interesse noteret mig den konservative leders pludselige interesse for den offentlige sektor. Nogle af mine politiske kollegaer giver i dag udtryk for, at det er med glæde, man har noteret sig den pludselige interesse. Jeg vil nu vente med at glæde mig, til vi ser noget handling bag ordene.

Lad os lige prøve at gøre status over, hvordan den offentlige sektor ser ud her efter 8 års borgerligt styre. Papirarbejdet er steget, bureaukratiet er steget, administrationsudgifterne er steget, og kvaliteten er faldet. Nu taler økonomi- og erhvervsministeren så pludselig om, at medarbejderne skal underlægges det, ministeren kalder en ansvarsreform. Jeg er af den klare overbevisning, at vores offentligt ansatte tager masser af ansvar hver eneste dag og ofte også mere ansvar, end hvad rimeligt er. Derfor er spørgsmålet til ministeren, om ikke det var mere oplagt, at regeringen begyndte at påtage sig et

ansvar for velfærdssamfundets udvikling og fremtid.

Kl. 13:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:38

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Mette Frederiksen, at jeg føler mig dybt bæret i dag, og at jeg er rigtig glad for, at der er så mange, der møder op i Folketingssalen for at bekræfte mig i, at mine tanker er rigtige. Jeg vil sige, at jeg faktisk har brugt en del tid på at se på den offentlige sektor og vurdere, hvad det er, der skal til, for at den offentlige sektor bliver et endnu bedre sted at arbejde og en attraktiv arbejdsplads – ikke mindst for mange af de unge mennesker, der i dag står og ikke rigtig ved, om de skal vælge den private sektor eller den offentlige sektor, eller hvad vej de vil gå.

Jeg vil sige til fru Mette Frederiksen, at jeg slet ikke deler fru Mette Frederiksen's billede af en regering, der har dynget det offentlige til med bureaukrati og papirnusseri. Hvis vi begynder at gennemgå lovgivningen på de enkelte ministres områder, tror jeg, man vil opleve, at fru Mette Frederiksen's parti har været en storleverandør til flere regler og mere regulering på rigtig mange områder. Så kan vi slå hinanden oven i hovedet med de påstande. Men jeg tror bare, man må erkende, at på mange områder, på arbejdsmarkedsområdet, på miljøområdet, på dyrevelfærdsområdet og på mange andre områder, er der talrige eksempler på, at oppositionen i den grad har bidraget til bureaukratiet. Men det skal ikke skille os ad.

Jeg vil sige, at jeg samarbejder med alle, der egentlig vil de offentlige medarbejdere det godt. Jeg tror faktisk på, at hvis det er sådan, at man tør give dem et større ansvar ud lokalt, får man ikke kun mere tilfredse medarbejdere, man får også mere tilfredse borgere. Og derfor har jeg også valgt nu at sige ja til i første omgang at tage op til Randers til en af fru Mette Frederiksen's partikolleger for at høre, hvad det er, Randers har af interessante forslag på ældreområdet. Men jeg kan garantere fru Mette Frederiksen for, at det ikke bliver det, som Socialdemokratiet brugte sidste valgkamp på at turnere rundt med, nemlig minimumsstandarder og centrale krav. Jeg tror faktisk, det er præcis det modsatte, vi skal i gang med. Vi skal i gang med at sige, at vi skal kræve noget kvalitet, men hvordan man gør det, bliver noget man afgør decentralt.